

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/725/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814220999
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814220999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: A. registračné číslo: XXX XX XXX, so sídlom A., C., J. kráľovstvo, zastúpeného A. kanceláriou S. S. s.r.o., so sídlom L., I. č. XXX/XX proti odporkyni K. R., bytom J., G. č. XX, o zaplatenie 788,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. mája 2015, č. k. 7C/76/2015-79 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 788,74 eur s príslušenstvom. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že dňa 22.11.2011 medzi spoločnosťou J. F. C., a.s. a odporkyňou bola uzavretá Úverová zmluva č. 4111127336, na základe ktorej uvedený veriteľ jej poskytol úver vo výške 1.700,- eur, ktorý sa ako dlžník zaviazala uhradiť v 48 mesačných splátkach po 74,95 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 38,06%. V zmluve je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.344,16 eur, RPMN od 44,40% do 47,30%, priemerná hodnota RPMN 20,37%, lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, a pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Podľa zmluvy presná hodnota B. závisí na dni poskytnutia úveru, a že klient súhlasí s tým, že jej presnú výšku mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti J. F. C., a.s.. Z predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že odporkyňa uhradila celkovo sumu 1.799,60 eur. Dňa 17.10.2014 spoločnosť J. F. C., a.s., ako postupca prostredníctvom právneho zástupcu Advokátska kancelária S. S., s.r.o. odporkyni písomne oznámila, že uzavretou Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka z predmetnej zmluvy postúpená na navrhovateľa. Odporkyňa v účastníckej výpovedi potvrdila, že oznámenie o postúpení pohľadávok jej bolo doručené. Navrhovateľ je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne. Právny vzťah, ktorý vznikol z uzavretej zmluvy, súd posúdil ako vzťah podľa zák. č. 129/2010 Z. z.. Predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru a záväzok odporkyne, ako spotrebiteľa poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 1.700,- eur, ktorý mala uhradiť v 48 mesačných splátkach po 74,95 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 38,06%. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ zák. č. 129/2010 Z. z.

v znení platnom ku dňu 22.11.2011 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Úverová zmluva č. 4111127336 uvedené obsahové náležitosti neobsahuje, resp. sú uvedené nesprávne. V zmluve uvedený údaj: lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci a vety následne uvedené malým písmom: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“, nie je naplnením zákonnej náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu 22.11.2011. Významom uvedeného ustanovenia (aj podľa dôvodovej správy) je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti (splácať istinu, úroky, poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda predmetná zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu odporkyne ako spotrebiteľa, ktorá by viedla k určení splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v zmluve dostupných údajov. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým realizovať najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 16Co 315/2012). Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka význam slova „konečná - konečný“ je i: ktorý je na konci, posledný a v súvislosti s § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona je potom možné vyvodiť, že spotrebiteľ už musí pri uzavretí zmluvy vedieť, kedy (dátum) uplynie čas splácania. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy vyplýva, že zmluva musí obsahovať aj termín splátok. V bode 48. termín splatnosti splátok nie je uvedený, pričom za bodom 48., ako to už bolo uvedené je textová časť: prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, a pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Z uvedeného textu vyplýva, že prvá splátka mala byť splatná v decembri 2011 a to v deň, ktorý sa číselne zhoduje s dňom poskytnutia úveru v mesiaci novembri 2011 a len v prípade, ak by tento mesiac neobsahoval poradové číslo dňa mesiaca, v ktorom bol poskytnutý, splatnosť prvej splátky by bola posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, a dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Tento text zmluvy je vyhotovený podstatne menším písmom, ako predchádzajúci text a je situovaný pod čiarou, za časťou o obsahových náležitostiach zmluvy. Vo vzťahoch zo spotrebiteľských zmlúv je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení aj preto, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Preto je možné od neho očakávať, resp. aj vyžadovať, že sa k spotrebiteľovi bude správať poctivo. Ak takýmto spôsobom nepostupuje, nie je možné mu poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa okrem iného zásada poctivosti prejavuje tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, zvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednanie musí mať dostatočnú veľkosť písma, ktorá nesmie byť výrazne menšia, než okolitý text, prípadne nesmie byť umiestnená v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem, že sú nepodstatného charakteru. Priemerný spotrebiteľ náležite nevyhodnocuje zmluvné podmienky vyhotovené miniatúrnym písmom. Označenie časti zmluvy miniatúrnym písmom oproti ostatnému textu zmluvy predstavuje prax, ktorá je nekalou obchodnou praktickou. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané (§ 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, Smernica Rady č. 93/13/EHS). Nie je teda až tak dôležité, že sa predsa len tento údaj (vyhotovený miniatúrnym písmom) dá prečítať (s ťažkosťami), ale dôležité sú obavy z konzekvencií, ktoré pod vplyvom takejto praktiky sprevádzajú myslenie priemerného spotrebiteľa. Navyše pokiaľ v §

9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. je použité slovné spojenie „termín splátok“ tak, pod tým treba rozumieť časovú (dátumovú) špecifikáciu. Aj podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka významom slova „termín“ je: stanovený časový okamih, stanovený deň. Táto náležitosť v zmluve chýba, a to pokiaľ ide o jednoznačný termín splatnosti prvej splátky, keď odporkyňa ako spotrebiteľ by musela až po uzavretí zmluvy vyvinúť aktivitu, ktorá by viedla k určeniu splatnosti prvej splátky, spôsobom zisťovania, kedy z účtu veriteľa boli odoslané finančné prostriedky titulom úveru (totiž podľa hlavy 4, § 1 Úverových zmluvných podmienok úver je klientovi poskytnutý v okamihu prijatia finančnej čiastky v hotovosti v danej výške alebo tretím dňom odo dňa odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom) na jej bankový účet, a kedy uplynul tretí deň, aby sa tak nedostala do omeškania a ešte vyhodnocovať, či nasledujúci mesiac po poskytnutí úveru (ne)obsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru. Náležitosť o termíne splátky, konkrétne u prvej splátky mala byť v zmluve označená (presným dátumom) už v čase jej uzavretia. V Úverovej zmluve č. 4111127336 v bode 42. je uvedený: RPMN od 44,40% do 47,30%, pričom následne je uvedená drobným písmom poznámka: „Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Súd poukazuje na to, že v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o RPMN musí byť vyjadrený ako ročné percento (§ 2 písm. i) z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, a nie ako rozpätie tohto údaju, lebo potom nie je určitý a konkrétny. Je na ťarchu veriteľa, že poskytol bezhotovostne spotrebiteľovi - odporkyni na jej účet úver s tým, že nevedel určiť presný termín jeho poskytnutia. V hlave 4. Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ako to už bolo uvedené, je predformulované, že úver je klientovi poskytnutý v okamihu prijatia finančnej čiastky v hotovosti alebo tretím dňom odo dňa odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom. V prejednávanej veci bol úver poskytnutý odporkyni na jej účet, preto veriteľovi už v čase uzavretia zmluvy musel byť v skutočnosti známy presný dátum poskytnutia úveru tak, ako má určené v Úverových zmluvných podmienkach. Veriteľovi pri jasne stanovených podmienkach a nákladoch úveru, nemohlo tak nič brániť uviesť presný údaj o RPMN. Rovnako nemohla byť individuálne vyjednaná dohoda, že klient - spotrebiteľ súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu (odporkyni) spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takáto zmluvná dohoda je v neprospech odporkyne, ktorá v čase, keď zmluvu podpisovala nemala jasnú predstavu o celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom tak, ako je v zák. č. 129/2010 Z. z. definovaná RPMN, pričom táto nemôže byť dodatočne určená jednostranne len veriteľom. RPMN v zmluve potom nie je uvedená správne. Okrem toho, odporkyňa má pri počte splátok 48 a výške mesačnej splátky 74,95 eur splatiť celkovo sumu 3.597,60 eur, pričom v zmluve je uvedená suma 3.344,16 eur, čo je evidentne nesprávny údaj. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov a podobne. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že odporkyňa mala platiť aj poplatok za zmenu výšky splátok 0,30 eur v každej splátke, čo predstavuje pri počte 48 splátok sumu 14,40 eur, ktorá suma nebola evidentne zohľadnená v celkových nákladoch spotrebiteľa. Možno mať aj dôvodné pochybnosti o tom, či odporkyňa ako spotrebiteľ mala záujem o takúto „službu“, keď v čase uzavretia zmluvy nie je zrejmé, či bude nútená žiadať o zmenu výšky splátok, ich počet. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že navrhovateľ ako veriteľ nevyžaduje tento poplatok žiadnym protiplnením. S poukazom na tieto dôvody, súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., preto má navrhovateľ nárok len na zaplatenie sumy rozdielu medzi skutočne poskytnutým úverom a splatenou jeho časťou. Pôvodný veriteľ pristúpil (dňa 26.2.2013) k zosplateniu celého úveru, keďže odporkyňa bola v omeškaní najmenej s dvomi splátkami a podľa hlavy 7, § 3 Úverových zmluvných podmienok bola povinná splatiť len „celý čerpaný úver“ a nie aj sumu nad čerpaný úver, teda prípadné úroky v zmluve vyjadrené ročnou úrokovou sadzbou. V tejto časti súd pritom poukazuje na dôvody uvedené v rozsudku, a pre ktoré je úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda navrhovateľ poskytol odporkyni úver 1.700,- eur, a z ktorého uhradila 1.799,60 eur, tak návrh navrhovateľa o zaplatenie 788,74 eur s príslušenstvom je neopodstatnený. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že veriteľ časť úhrad realizovaných odporkyňou započítal aj na úroky, upomienky, zmluvnú pokutu. Navrhovateľ však na zaplatenie úroku nárok nemá, pričom slovné spojenie bezúročný a bez poplatkov, treba vykladať tak, že sa vzťahuje i na také poplatky a iné peňažné plnenia, ktoré sú následkom neplnenia povinností dlžníka v rozsahu presahujúcom zákonom stanovené následky neplnenia peňažného dlhu. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, táto musí obsahovo tvoriť súčasť zmluvy, čo v danom prípade nie je splnené. V spotrebiteľskej zmluve dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôže byť súčasťou tzv. Všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (porovnaj aj názor Krajského súdu Trnava vo veci č. 9Co

401/2012, Krajského súdu Žilina č. 6Co 126/2012, nález Ústavného súdu ČR číslo I. ÚS 3512/2011). Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania. Navrhovateľ úver zosplatnil dňa 26.02.2013 a odporkyňu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Úroky z omeškania si uplatnil z jednotlivých dlžných súm a za časové obdobia uvedené v čl. IV. návrhu. Omeškanie odporkyne sa začalo dňa 16.3.2013, ku ktorému dňu zaplatila celkovo 599,60 eur (8 krát 74,95 eur - č. I. 34 spisu) a dlh predstavoval 1.100,40 eur (1700,- eur mínus 599,60 eur). Ku dňu 16.03.2013 úrok z omeškania predstavoval 8,75% ročne, čo za obdobie od 16.03.2013 do 27.03.2013 predstavuje 3,16 eur (1.100,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 12 dní). Dňa 27.03.2013 odporkyňa zaplatila 500,- eur a dlh predstavoval 600,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur). Za obdobie od 28.03.2013 do 23.04.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 3,88 eur (600,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 27 dní). Dňa 23.04.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 500,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 24.04.2013 do 22.05.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 3,47 eur (500,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 29 dní). Dňa 22.05.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 400,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 23.05.2013 do 24.06.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 2,97 eur (400,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 33 dní). Dňa 24.06.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 300,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 25.06.2013 do 23.07.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 2,08 eur (300,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 29 dní). Dňa 23.07.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 200,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 24.07.2013 do 23.08.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 1,48 eur (200,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 31 dní). Dňa 23.08.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 100,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 24.08.2013 do 24.09.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 0,77 eur (100,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 32 dní). Dňa 24.09.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur a dlh predstavoval 0,40 eur (1.700,- eur mínus 599,60 eur mínus 500,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur mínus 100,- eur). Za obdobie od 25.09.2013 do 25.10.2013 úrok z omeškania 8,75% ročne predstavoval 0,002 eur (0,40 eur delene 100 krát 8,75% delene 365 dní krát 31 dní). Dňa 25.10.2013 odporkyňa zaplatila 100,- eur, čím dlh (v celkovej výške 1.700,- eur) bol uhradený, a omeškanie sa zastavilo. Odporkyňa celkovo zaplatila 1.799,60 eur, pričom úroky z omeškania za vyššie uvedené jednotlivé obdobia predstavujú 18,21 eur (3,16 eur plus 3,88 eur plus 3,47 eur plus 2,97 eur plus 2,08 eur plus 1,48 eur plus 0,77 eur plus 0,40 eur plus 0,002 eur), ktorú sumu odporkyňa (v sume 1.799,60 eur) uhradila. Preto súd návrh ako neopodstatnený zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa si trovy neuplatnila, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. K postúpeniu pohľadávky podľa § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy medzi veriteľom ako postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom platnosť tejto zmluvy nie je podmienená súhlasom dlžníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporcovi zaslal na adresu jeho trvalého pobytu oznámenie o postúpení pohľadávky. O zaslaní oznámenia súdu predložil podací hárok, ktorý považuje za dostatočný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že odporcovi bolo oznámenie doručené, resp. dostalo sa do sféry jej dispozície. Okrem toho toto oznámenie navrhovateľ pripojil k svojmu návrhu na začatie konania a odporca sa s týmto hmotnoprávnym úkonom mohol oboznámiť najneskôr dňom, kedy mu súd doručil návrh na začatie konania navrhovateľa spolu s prílohami. Najneskôr dňom tohto doručenia je voči odporcovi nesporne účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd prvého stupňa teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, keď v návrhu tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky a uniesol aj dôkazné bremeno predložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu vecí je na mieste logický záver, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do sféry dispozície odporcu. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací

súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie alebo aby ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania / § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p..

K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza len toľko, že navrhovateľ svoje odvolanie založil na rozporovaní právnych záverov súdu prvého stupňa o jeho aktívnej vecnej legitímácii, ktoré však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vôbec nevyplývajú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvého stupňa postúpenie pohľadávky na navrhovateľa skúmal, odporkyňa na pojednávaní potvrdila, že oznámenie o postúpení pohľadávok jej bolo doručené. Preto súd prvého stupňa vyslovil právny záver, že navrhovateľ je aktívne legitímovaným subjektom v tomto konaní. Dôvody odvolania navrhovateľa preto sú úplne bezpredmetné, pretože súd prvého stupňa na právnom závere, ktorý navrhovateľ vo svojom odvolaní rozporoval /nedostatku aktívnej legitímácie/ svoje napadnuté rozhodnutie nezaložil. Svoje zamietajúce rozhodnutie založil na inom právnom dôvode, keď po preskúmaní samotej úverovej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej dospel k záveru, že úver pre dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Tento právny záver však navrhovateľ svojím odvolaním nerozporoval.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento nepodal návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.